

LEZERS AAN HET WOORD

Naar aanleiding van de bijdrage van **D. Van Ryssel** over het Wintercircus in het nummer 2014 – 3 vestigt **Marie Christine Laleman**, directeur van de Gentse Dienst Stadsarcheologie en Stadsarchief, de aandacht op de meest volledige studie waarvan de resultaten uitgebreid werden gepubliceerd. Het betreft een referentie die in het vermelde artikel ontbreekt:

DE CLERCQ, L., NAUWELAERTS, J., Van wintercircus naar garage: de bouwgeschiedenis van het Nieuw Cirkus in Gent Sint-Pietersnieuwstraat 11 - Lammerstraat 13, in: Handelingen der Maatschappij voor Geschiedenis en Oudheidkunde van Gent, 2007, nr. 61, p. 325-357.

Lezer **Hubert Guldentops** formuleert een vraag over de benaming Kunstlaan en de vroegere naam Dekstraat. Deze straat werd afgelijnd in 1898 (Raadsbesluit van 23 mei, bevestigd door K.B. van 17 sep.). De nieuwe straat kreeg toen die naam (avenue des Arts). De nieuwe straat verving de oude Dekstraat (rue des Couvreurs) die in dezelfde besluiten werd gesupprimeerd. Daarmee komt de vraag op: waarom Kunstlaan? In die tijd was er nog helemaal geen Museum voor Schone Kunsten (MsK) dichtbij en de mooie art nouveauhuizen stonden er nog niet. Bestond het plan om een museum te bouwen op die plek toen al en wist men welke bebouwing men daar wenste? Wellicht was de idee om een wereldtentoonstelling in Gent te laten plaats vinden al aan het rijpen of stond het al vast en maakt de Kunstlaan deel uit van al de Gentse opsmukwerken voor die tentoonstelling?

Een bijkomende vraag geldt de oudere benaming van de Kunstlaan: de Dekstraat die tot in 1898 niet meer dan een onaanzienlijk wegje was in onbebouwd terrein. In de Franse straatnaamgeving zocht men allicht het foutief bij dakdekkers en dergelijke (rue des Couvreurs)?

Vraag van **Philippe Genbrugge**

Wie heeft er beeldopnames van de bekende theaterstukken van Romain Deconinck en zijn ‘beren’? “Ne lieuw zoender tande” en “Bij tante Wanne” zijn voor mij twee jeugdherinneringen. Vroegere stukken zoals “Salu, ‘k goa in congé”, “Heb’d uwe nieuwe vuilbak al gehad, madam?”, “Mijn ma es uuk agent” en “Kom bompá” maakten ook deel uit van het succesvolle repertoire. “Salu, ‘k goa in congé” en “Kom bompá” zijn op Youtube te vinden maar zonder beeld. Ik weet dat één stuk, vermoedelijk “Ne lieuw zoender tande”, rond 1975 werd opgenomen en (rechtstreeks) uitgezonden door de toenmalige

BRT. Dat gebeurde vanuit het NTG, omdat dit technisch minder problemen stelde dan in de Minard schouwburg.

Ik vind dat het originele repertoire van Romain Deconinck tot het Gentse cultureel patrimonium behoort en dus niet mag verloren gaan. Ik hoop dat jullie alsnog de hand kunnen leggen op bovenvermelde opnames (eventueel via de VRT), of dat iemand onder de trouwe leden lezers mij verder kan helpen.

Louis Gevaert, eminente kenner van Destelbergen, reageerde op een antwoord in GT 2014 nr. 4 op de vraag van Hubert Keuppens omtrent een door de Duitsers gebruikte villa in het Gentse (GT 2014 nr. 3, p. 227-228). Dat was zeker niet het kasteel Succa in Destelbergen. De oorlogsvoerende, zowel Duitse als Engelse, hebben heel veel kastelen ingepalmd in het Gentse, vooral als kwartier voor de officieren. De bijhorende parken werden eventueel gebruikt om het oorlogsmateriaal te verbergen.

Het Succa kasteel was eveneens een 'vakantieopleidingskamp' voor jonge meisjes die in de Duitse propaganda ingeschakeld werden o.m. met voedselbedelingen aan behoeftige mensen.

Over dat kamp verscheen een artikel in het Jaarboek 44, 2007, van de Heemkundige Kring De Oost-Oudburg, met onder meer een foto van het 'echte' kasteel Succa.

François de Clippele wenst te wijzen op een veel voorkomende fout bij verjaardagen. Een heuglijke gebeurtenis viert men inderdaad. Maar er zijn ook pijnlijke verjaardagen. In een lezenswaardige bijdrage (dat zijn ze allemaal in GT, ongeacht de leeftijd van het artikel of van de lezer!) heeft **Rudy van Elslande** het over het vieren van de diefstal van het paneel van de Rechtvaardige Rechters (GT 2014 nr. 4, p. 230). Ik vind daar weinig redenen toe, ook niet na 80 jaar. Wel om te herdenken, zoals men nu de Eerste Wereldoorlog herdenkt. De brand van de onschatbare Leuvense universiteitsbibliotheek in 1914 was overigens het voorwendsel om de verkochte zijpanelen uit Berlijn terug te halen. De criminele brand wordt nu, honderd jaar later, herdacht, maar toch niet gevierd.

De bijdrage van Rudy van Elslande zet alweer indianenverhalen op een rijtje. Het had over Lodewijk XVII kunnen gaan of over de dochter van de laatste Russische tsaar. Max Winders lid van de Académie Française? Dan was Leo De Kesel kardinaal!

EEN HEDENDAAGSE OPVOLGER AAN DE KRAANLEI VOOR DE ‘VIGILANTEN VAN LEANDER’ (1910) AAN DE HUIDEVETTERSKAAI

In Ghendtsche Tydinghen 2014 nr. 1 (p. 29-31) verscheen een klein artikelje in de reeks Ghendtsche Toestanden waarin aangehaald werd hoe de Gentenaars tot aan WO I aan de Huidevetterskaai een bootje konden huren om moeilijk te bereiken plekken aan het water te bevoorraden, om materialen aan- of af te voeren, etc.

Het toeval wil dat ongeveer gelijktijdig met het verschijnen van dit tekstje een gelijkaardig nieuw initiatief van start ging ten behoeve van aan het water gelegen afbraakwerken en bouw- of verbouwprojecten. Heel wat groter van om-

vang uiteraard. Aan de achterhuizen van twee te verbouwen winkelpanden in de Kraanlei ligt dit voorjaar een duwschuit van dertig op zes meter gemeerd vol reusachtige werfzakken. De afbraakstoffen worden er eerst gestapeld en van daar naar hun plaats van bestemming buiten de stad vervoerd zonder hinder in de drukke winkelwandelstraat en minimaal vrachtwagenverkeer. De Vlaamse overheid en de Stad ondersteunen dit pilootproject. Meer daarover in een artikel van Karel Van Keymeulen in De Gentenaar van 7 feburari 2014 en op de internetsite van het project

L.D.
met dank aan Sonja Gysselinck